

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **E. F.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. mája 2008, č.k. 25Sd/263/2007-27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15. mája 2008, č.k. 25Sd/263/2007-27, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 26. júla 2007 v spojení s rozhodnutím z 15. apríla 2008, obe č. X., ktorými odporkyňa podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zák.č. 529/2006 Z.z. (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) rozhodla, že navrhovateľka má naďalej nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) a nárok na jeho výplatu vo výške určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane prislúchajúcich zvýšení. Po preskúmaní rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb., ale je

naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. c/ zák.č. 100/1988 Zb. a naďalej jej patrí čiastočný invalidný dôchodok vo výške určenej už i s prislúchajúcimi zvýšeniami.

Navrhovateľka sa proti rozsudku krajského súdu včas odvolala. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Nesúhlasila s odôvodnením rozsudku, že nepredložila objektívne lekárske nálezy, ktoré by odlišne od posudkového lekára hodnotili jej zdravotný stav a že nespochybnila posudkový záver, z ktorého súd vychádzal pri rozhodovaní. Poukázala na to, že neurologička jej odporučila operačné riešenie spinálneho kanála v úrovni L4/5, lebo má absolútnu degeneratívnu stenózu spinálneho kanála. Ortopéd urobil záver, že jej stav je trvalý, pracovný potenciál výrazne obmedzený, pohyb len s oporou barly. Dominujú u nej príznaky ganartrózy a koxartrózy oboch dolných končatín. Má degeneratívne zmeny na celej chrbtici, vrodenú deformitu ľavej nohy, ktorá je skrátaná o 5 cm a v členku nepohyblivá, chronický lymfedém ľavej dolnej končatiny, arteriálnu hypertenziu II WHO. Záver, že môže vykonávať sústavnú prácu s úľavami, napr. ako informátorka, vrátnička, telefonistka nepovažuje za objektívny a zodpovedajúci jej zdravotnému stavu, lebo by ich nezvládla a za prácou by musela dochádzať minimálne do Žiliny autobusom, čo by pre stav dolných končatín nezvládla. K odvolaniu pripojila odborné nálezy a posudky.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť, keďže dôvody uvádzané navrhovateľkou nepovažovala za opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, o odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) tak, že odvolaniu nevyhovel.

Predmetom preskúmania v tomto konaní sú rozhodnutia odporkyne, ktorými rozhodla podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zák.č. 461/2003 Z.z., že navrhovateľ má naďalej nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa zák.č. 100/1988 Zb. a nárok na jeho výplatu.

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom domáhala, aby jej bol priznaný invalidný dôchodok, pričom poukázala na lekárske správy, ktoré preukazujú jej ochorenia chrbtice, kĺbov, problémy so srdcom a s krvným tlakom.

Po podaní opravného prostriedku posudok vyhotovil 8. novembra 2007 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Žiline. Po vlastnom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení odborných nálezov (neurologický, RTG, LS chrbtice, C chrbtice, ortopedický, interný, ECHOKG, angiologický, očný, cievny, EMG) posudkový lekár uviedol, že navrhovateľka má vrodenú deformáciu ľavej nohy, podstúpila tri korekčné operácie v detstve, postavenie ľavej nohy je však aj tak čiastočne deformované, je obmedzená pohyblivosť v členku a celá končatina je skrátaná o 5 cm. Poškodenie končatiny viedlo k poruche mechanizmu chôdze, ako kompenzácia zmeneného mechanizmu chôdze sa vyvinuli zmeny postavenia chrbtice – posunutie dvoch stavcov oproti sebe, následné posunutie platničky medzi stavcami a ťažšia statodynamická porucha driekovej a krčnej chrbtice. Kompenzačné zmeny viedli k šetreniu ľavej dolnej končatiny s následnou svalovou hypotrofiou, je tiež zmenené cievne zásobovanie ľavej dolnej končatiny. Navrhovateľka je však podľa posudku schopná chôdze s oporou jednej francúzskej barle, chôdza s barlou je stabilná a rovnako je schopná vykonávať všetky pohybové a statické stereotypy – zmeny polohy tela – sadnúť si, vstať, sedieť, meniť polohy tela pri sede. Je teda schopná prísť na pracovisko a v sede vo vhodnej polohe tela, pri možnosti zmeny polohy a možnosti prerušenia sedu postojom a krátkou chôdzou pracovať po dobu, ktorá predstavuje polovicu pracovného času zdravej osoby. Navrhovateľka je adaptovaná na postihnutie, okrem toho môže využiť ortopedické pomôcky a využívať rehabilitáciu, na ktoré má nárok. Horné končatiny má navrhovateľka zdravé, môže nimi vykonávať manuálne práce, pri ktorých je vylúčené zdvíhanie ťažkých bremien. Choroba vysokého tlaku, ktorá vyvolala zmeny na srdci, je hemodynamicky nezávažná, vylučuje len ťažšiu fyzickú záťaž. Pracovný potenciál navrhovateľky podľa posudku nezanikol, ale je znížený pre všeobecne sťažené životné podmienky.

Aj po predložení novších nálezov navrhovateľkou posudkový lekár spolu s prizvanou odbornou lekárkou – neurologičkou dospeli opätovne 13. marca 2008 k záveru, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná, podľa § 37 ods. 3 písm. c/ zák.č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má značne sťažené všeobecné životné podmienky.

Posudkoví lekári pritom mali k dispozícii a vyhodnotili lekárske nálezy, ktorými boli preukázané všetky poškodenia zdravia, na ktoré poukazuje navrhovateľka aj v odvolaní.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo posudkami preukázané a náležite aj odôvodnené, že pracovná spôsobilosť navrhovateľky nezanikla, ale je len podstatne obmedzená. Opodstatnene preto krajský súd považoval preskúmané rozhodnutie za správne a potvrdil ho.

Odvolací súd sa stotožnil so zistením a záverom, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná a patrí jej naďalej čiastočný invalidný dôchodok; odvolaniu navrhovateľky preto nevyhovelo a vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nemala úspech a odporkyni v ňom trovy nevznikli (§ 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová